

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail: panasz.orfk@orfk.police.hu

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának (a továbbiakban: Állásfoglalás) megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) Panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél a vele szemben *-n foganatosított rendőri intézkedés kapcsán.

A Panaszos panaszában az alábbiakat adta elő:

*-n *-kor személygépkocsijával közlekedett, amikor az út jobb oldalán elhelyezett előzni tilos jelzőtáblát figyelmen kívül hagyva megelőzte az előtte haladó gépjárművet.

A szabálysértést észlelve megállították a rendőrök és igazoltatták a Panaszost, aki a szabálysértés tényét elismerte. A rendőrök először 10.000,-Ft helyszíni bírság kiszabásával akarták az intézkedést lezárni, azonban telefonon történt egyeztetést követően közölték vele, hogy előállítják a szabálysértési eljárás lefolytatása érdekében.

A Panaszos állítása szerint a rendőrök külföldi állampolgárságával indokolták az előállítását, illetve azon felvetésére, hogy miért nem rendezheti a bírságot a helyszínen azt a választ kapta, hogy erre majd a Rendőrkapitányságon kap lehetőséget.

A Panaszos a személygépkocsiját a helyszínen hátra hagyta, mivel előállítását szolgálati gépjárművel foganatosították.

A Rendőrkapitányságon a korai időpontra való tekintettel nem volt, aki lefolytassa az eljárást, csak *-kor került sor a meghallgatására, amelynek végén 20.000,-Ft pénzbírságot szabtak ki a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt.

A Panaszos sérelmezi, hogy a helyszínen nem kapott lehetőséget a bírság kiegyenlítésére, holott ezt jogszabály számára lehetővé tette volna, csupán az, hogy nem magyar állampolgár nem eredményezheti a hátrányos megkülönböztetését.

Az előállítását indokolatlannak és aránytalannak találja és említésre méltónak tartja, hogy a rendőrök annak ellenére állították elő, hogy tudták, hogy a korai időpont miatt nem lehetséges az eljárást vele szemben azonnal lefolytatni.

A Panaszos kiemeli beadványában, hogy a rendőrök helyszínen, illetve a Rendőrkapitányságon tanúsított szolgálati fellépése, hangneme, illetve egyéb körülmények kapcsán kifogása nincs.

A Panaszos a fentiek alapján a következőket sérelmezi:

- a szabálysértési eljárás során kiszabott pénzbüntetés mértékét,
- az előállítás jogalapját,
- az előállítás aránytalanul hosszú idejét,
- a hátrányos megkülönböztetését.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, használta fel:

- panaszbeadvány és mellékletei;
- előállítás végrehajtásáról szóló jelentés;
- rendőri jelentések;

- szabálysértési feljelentés;
- Panaszos meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv;
- Szabálysértési Hatóság határozata;
- igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról;
- igazoltatólap nyomtatvány;
- sorozatszámú helyszíni bírság tömbök;
- a Rendőr-főkapitányság vezetőjének számú átirata.

III.

A rendelkezésre álló – a határozat II. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n *-kor a *. kilométerszelvényénél közlekedésrendészeti ellenőrzést hajtottak végre a Rendőrkapitányság járőrei. Jelzett időpontban észlelték a rendőrök, hogy egy személygépjármű közlekedve a kihelyezett „előzni tilos” jelzőtábla hatálya alá eső útszakaszon megelőz négy gépjárművet.

A szabálysértést észlelve megállították a rendőrök és igazoltatták a Panaszost, ekkor közölték vele a szabálysértés tényét. A Panaszos elismerte, hogy a szabálysértést követett el és vállalta a bírság megfizetését is. Az intézkedés kapcsán a Rendőrkapitányság Szabálysértési Alosztály vezetőjével történt telefonos egyeztetést követően a szolgálatparancsnok arra utasította az intézkedő rendőröket, hogy állítsák elő a Panaszost a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása érdekében.

A Panaszost *-kor állították elő a Rendőrkapitányság épületébe, ahol nem előállító helyiségben, hanem a váróban került elhelyezésre. A Panaszos előállítása *-n *-tól *-ig tartott.

A Panaszost az intézkedés napján * és * közötti időben eljárás alá vont személyként meghallgatták, majd részére átadták a szabálysértési jogi felelősségét megállapító határozat egy példányát. A rendelkezésre álló bizonylat tanúsága szerint a kiszabott 20.000,-Ft összegű bírságot a Panaszos a Rendőrkapitányság POS terminálján keresztül befizette, majd távozott az épületből.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz egyenkénti elbírálásakor legelőször azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelmek elbírálására kiterjed-e a hatásköröm.

1. A szabálysértési eljárás során a kiszabott pénzbüntetés mértéke

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. Az Sztv. rendelkezései alapján megindult eljárást követően hozott érdemi döntésekkel összefüggő panasz elbírálására az Ákr. keretei között az ismertetett indokok miatt nincs törvényes lehetőség.

Az idézett jogszabályi előírás alapján nincs hatásköröm annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést valósított-e meg. Nincs lehetőségem továbbá felülbírálni a panaszossal szemben lefolytatott szabálysértési eljárást, azt, hogy a szabálysértési hatóság

milyen bizonyítékokat és hogyan értékelt, illetve, hogy mit vett figyelembe enyhítő, illetve súlyosító körülményként, illetve milyen összegű bírságot szabott ki. .

A fentiekre tekintettel **a panasz vizsgálatától hatáskör hiányában eltekintettem.**

V.

A Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában a következőket állapítottam meg:

1.) Az előállítás jogalapja

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:
Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata.

A Panasztestület az előállítás kapcsán kifejtette, hogy annak nem volt jogalapja. E körben hivatkozott a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 73. §-ra, kiemelve e törvényhely rendelkezései közül a szabálysértési őrizetbe vételre és őrizetben tartásra vonatkozó szabályokat. Ezt összevetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulatóval, amely szerint az előállítás akkor lehetséges, ha a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható.

Az azonnali lefolytathatóság követelményét úgy magyarázza, hogy *„az eljárás azonnali lefolytatásáról abban az esetben beszélhetünk, amennyiben legfeljebb 12 (8 + 4) órán belül érdemi döntés hozható.”* Ugyanakkor, rögzíti a Panasztestület az érvelésében, hogy az Rtv. 15. § általános arányossági követelményének is érvényesülnie kell. Erre tekintettel utal a Panasztestület korábbi gyakorlatára, miszerint *„kizárólag olyan cselekmények esetén alkalmazható ez a fajta előállítás, amelyeket szabálysértési őrizet, bíróság elé állítás vagy büntetőeljárásban őrizet vagy bíróság elé állítás követ.”*

Ezután a Testület hivatkozik egy, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem korábbi oktatója által készített tanulmányra is, kiemelve, hogy a tanulmány nemcsak alátámasztja a Panasztestület fent kifejtett érvelését, de *„tovább vitte a gondolatot”*. Ezután idézi a tanulmány ide tartozó gondolatát, miszerint *„A kiterjesztő értelmezés elfogadása törvénytelen és jogalap nélküli előállítások végrehajtásához vezetne, amellyel összefüggésben »elkövetett« cselekmény alkalmas lehet a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogellenes fogvatartás büntetnének megállapítására...”*. Mindezeket alapul véve a Panasztestület megállapítja, hogy az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata a Szabs. tv. 124. §-a szerinti *„gyorsított bíróság elé állítás”* lefolytatása céljából alkalmazhatja jogszerűen, amikor annak valamennyi törvényi feltétele fennáll. Ebből következően mindazon esetekben, amikor a szabálysértés észlelése esetén *„a rendőr helyszíni bírság kiszabásával lép fel a jogsértő cselekmény elkövetőjével szemben, vagy amikor a szabálysértési feljelentést tesz, ami alapján meghallgatás nélküli eljárásában hoz határozatot (102. §), vagy meghallgatás alapján (104. §) dönt a szabálysértési felelősség kérdésében – ismételten hangsúlyozva a fentebb rögzítetteket, miszerint a rendőr döntési jogosultsággal bír, hogy melyik formát választja – nem lehet »az előállítást az eljárás azonnal lefolytathatóságára« hivatkozva foganatosítani.”*

Ezekre tekintettel a Panasztestület megítélése szerint az előállítás a panaszolt intézkedés során hiányzott, amely alapjog súlyos sérelmét idézte elő.

A Panasztestület fent kifejtett érvelésével nem értek egyet az alábbi indokok alapján.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata szerint a rendőr a hatóság, vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható.

A tényállásban meghatározottak szerint a panaszos által elkövetett szabálysértést észlelte a rendőr, azt a panaszos beismerte. Mindezek alapján a szabálysértési jogi felelősség kérdése „*tárgyi oldalról*” nem igényelt további bizonyítást. Erre tekintettel nem volt semmi akadálya annak, hogy az illetékes hatóság a szabálysértési eljárást azonnal lefolytassa. Azaz a határozatban megállapított történeti tényállásban meghatározott eset egybevág a már idézett törvényi tényállással, miszerint ha az eljárás azonnal lefolytatható, akkor e célból az érintett előállítható. Erre tekintettel nem lehet olyan – a kifejezett törvényi rendelkezéssel ellentétes – következtetésre jutni, hogy az előállítás ezen a jogalapon nem volt törvényes.

Hangsúlyozandó, hogy a Panasztestület által hivatkozott tanulmány éppen ezt az álláspontot képviseli.

A Szabs. tv. 73. és 124. §-ai, amelyeket a Panasztestület hivatkozott érvelésében – szabályozási tárgyaikra tekintettel – irrelevánsak.

A Szabs. tv. 73. §-a szabálysértési őrizetről szól, amely az Rtv. 33. §-ában foglalt előállítástól teljes mértékben eltérő jogintézmény. Az erre vonatkozó szabály ezért nem vehető figyelembe a szabálysértés miatti előállítás jogszerűsége tekintetében.

A Szabs. tv. 124. §-a a bíróság elé állításról szól, amely mint eljárási forma egyrészt megköveteli az őrizetbe vételt, és – amint azt a Panasztestület által citált tanulmány is rögzíti –, a bíróság által lefolytatható eljárások az intézkedés idején nem tekinthetők azonnal lefolytathatónak, hiszen az intézkedés idején nincs megfelelő információ arról, hogy a bíróság le fogja-e folytatni az eljárást – a Panasztestület által is követelményként elfogadott (8 + 4), azaz – 12 óra alatt. Az őrizetbe vétel, vagy a bíróság elé állítás pedig nem a szabálysértési eljárás lezárását jelenti, csupán egy kényszerintézkedés, illetve az eljárás egy módja.

A Panasztestület által hivatkozott tanulmány osztja a fenti megközelítést azzal a tényszerű érveléssel is kiegészítve azt, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának hatályba lépésekor, 1994. V. 1-jén a magyar jogrend nem alkalmazta a szabálysértések miatt önálló büntetésként az elzárást, így bírósági hatáskör hiányában bíróság elé sem lehetett állítani az eljárás alá vont személyt marasztalás céljából, azaz erre a jogalkotó szándéka kétség kívül nem is irányulhatott. Mindezen érvek alapján az előállítás jogalapja tekintetében a Panasztestület állásfoglalásától eltértem.

A rendőr a helyszínen csak a rendőrség által lefolytatható eljárás tekintetében tud megbizonyosodni az azonnali lefolytathatóságról – amint ebben az esetben is történt –, telefonon konzultált a szabálysértési hatóság vezetőjével, hogy fennáll-e ez a feltétel. Mivel azt a tájékoztatást kapta, hogy fennáll, ezért alkalmazta a szó szerint ilyen esetre vonatkozó törvényi rendelkezést, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulátát. Az eljárás azonnali lefolytatásánál a jogsértést elkövető személy jelenléte szükséges, így a Panaszos előállítása szükséges és arányos volt.

Amint a Panasztestület is hangsúlyozta, vizsgálni kell ugyanakkor az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak teljesülését is, tehát azt, hogy az intézkedés nem okozott-e nyilvánvaló aránytalanságot, illetve, hogy több lehetséges intézkedés közül a rendőrök az adott helyzetben a kisebb korlátozással járó alkalmazták-e.

Ennek megítélése során a hatóság figyelembe vette, hogy a közúti közlekedési balesetek tendenciái a * évre hogyan alakultak. Elmondható, hogy a * év januárjára a sebességkorlátozás túllépése, az elsőbbség és előzés szabályainak megszegése, a kanyarodási szabályok megszegése jelentős részben, az összes baleseti okok mintegy 77%-át tették ki.^[1] Az országos rendőrfőkapitány az intézkedések tekintetében felhívta a figyelmet a kulturált, differenciált feladatvégrehajtásra.

A fentieket erősíti meg az a rendelkezésre álló statisztika adat, miszerint a szabálysértés elkövetésének helyszínén – a * számú főútvonalon – a fejlesztések kapcsán bevezetett

^[1] ORFK feladatterv 2. oldal 1. bekezdése

forgalomkorlátozások megszegése miatt, az elmúlt évben több halálos eredménnyel járó közúti közlekedési baleset történt. A közlekedésbiztonsági kockázatot jelentősen növelik azok a járművezetők, akik az ideiglenes forgalomkorlátozások rendelkezéseit figyelmen kívül hagyva sebességtűlélést, szabálytalan előzést hajtanak végre.

A rendőrnek a jogszabályok megsértőivel szemben az előírásoknak megfelelően kell intézkednie. Az általa alkalmazható szankciók vonatkozásában bizonyos keretek között szabad mozgástere van, ami azt jelenti, hogy mérlegelhet a cselekmény kapcsán. Azonban a differenciálás nem jelenti azt, hogy a rendőrnek engedékenynek, elnézőnek kell lennie, mivel egyrészt intézkedési kötelezettsége van, másrészt pedig szem előtt kell tartania azt is, hogy engedékenysége a jogsértő cselekmények elszaporodásához vezethet, a kellő visszatartó erő hiányában. Az előzési tilalom megszegése nagy arányban baleseti ok, így ezen szabálysértés kiemelten veszélyes, amely miatt a rendőr okszerűen mérlegelt és döntött az azonnali – ezáltal hatékonyabb – jogkövetkezményt biztosító intézkedés, azaz az előállítás mellett.

A Panaszos sérelmezte, hogy a helyszíni bírságról nem kapott iratot, továbbá azt is, hogy a rendőrök nem engedték a bírság helyszínen történő kifizetését. Ennek kapcsán a rendőri jelentések, valamint a parancsnoki kivizsgálás is azt rögzítik, hogy a kiemelt szabálysértésre tekintettel döntöttek a Panaszos előállításának foganatosításáról, a helyszíni bírság kiszabása helyett.

Erre szolgál bizonyítékkul az intézkedő rendőrök helyszíni bírság tömbje, ami olyan szigorú számadású dokumentum, amely a felhasználására vonatkozóan kétségtelen bizonyító erővel rendelkezik. A tömbök adatai alapján a panaszossal szemben történt intézkedést megelőzően az egyik rendőr helyszíni bírságot a tömbből *-n alkalmazott, majd az intézkedés napján *-n * órákor, illetve ezt követően *-n.

A másik intézkedő rendőr kapcsán megállapítható, hogy a helyszíni bírság tömböt *-n, majd *-n *-kor alkalmazta és helyszíni bírságot szabott ki, azonban azzal nem a Panaszost szankcionálta, a bírság tömböt a későbbiekben nem használták.

Megjegyzendő, hogy a Panaszos sem az intézkedés, sem pedig a szabálysértési eljárás során nem nyilatkozott úgy, hogy először helyszíni bírságot akarták volna őt 10.000 forint értékben illetve, hogy ezt nem fizethette be.

A panaszában megnevezett jogszabályi hivatkozás, amely szerint helyszíni bírságot lehet az elkövető, ha elismeri a szabálysértést, egyébként sem kötelezi a rendőrt arra, hogy ezt az intézkedési formát kell alkalmaznia.

Összességében a Panaszossal a rendőrök szakszerűen és jogszerűen, kellő joggal jártak el, a fentiek alapján a panasz e tekintetben alaptalan.

2.) Az előállítás aránytalanul hosszú ideje

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel: *Rtv. 33. § (3) és (4) bekezdései, a Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése.*

A Panasztestület e panaszpontról nem foglalt állást.

A rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a Panaszos előállítása *-n *-tól *-ig tartott. A rendőrök a Panaszost a Rendőrkapitányságra *-kor állították elő, de nem előállító helyiségbe, hanem az ügyfélváróban helyezték el.

A rendőrök kitöltötték az előállítással kapcsolatos nyilvántartást, megírták a személyes szabadságot korlátozó intézkedésről szóló jelentést, majd a szabálysértési feljelentést.

A szabálysértési előadó *-n *-kor kezdte meg az iratok áttanulmányozását, és ezt követően a Panaszost *-kor meghallgatta, amelyről jegyzőkönyvet vett fel.

Ezek után került sor a határozat meghozatalára, kiadmányozására és annak ismertetésére, illetve a kiszabott bírság összegének Panaszos általi helyszínen történő megfizetésére.

A Panaszos előállításból történő szabadítása az igazolás szerint *-n * órákor történt meg.

Nem tekinthető az előállítás időtartama aránytalanul hosszúnak, mivel a Panaszos előállításával kapcsolatos feladatok foganatosítása jogszabályon alapul a feladatok elvégzésének adminisztrációja pedig garanciális jellegű, az előírt feladatok elvégzése időigényes, amely az adott helyzetben az intézkedés megkezdésétől a Panaszos távozásaig a szükséges ideig tartott, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

3.) A hátrányos megkülönböztetése

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:
Az Rtv. 2. § (1) bekezdése, az Rtv. 13. § (2) bekezdése, a Rendőri Hivatás Etikai Kódexe (a továbbiakban: Kódex) 1., 4. pontja.

A rendőrnek a helyszínen észlelt konkrét szabálysértés miatt intézkedési kötelezettsége keletkezett, mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a helyszínen a rendelkezésre álló adatok alapján milyen döntést hoz, milyen intézkedéseket foganatosít, a mérlegelési jogköre kiterjed adott esetben arra is, hogy az összes körülményből levont következtetés alapján milyen intézkedéstől tekint el. Ez az eljárás biztosította a kiemelt szabálysértést elkövető Panaszossal szembeni hatékony és kellő visszaható erőt jelentő fellépést.

A Panaszos Rendőrkapitányságra történő előállítására az általa elkövetett kiemelt szabálysértés miatt került sor, amely kapcsán a rendőr mérlegelési jogkörében a feljelentés mellett döntött és mivel az eljárás azonnal lefolytatható volt, ezért a Panaszos előállítását jogszabályi felhatalmazás alapján foganatosították.

A Panaszos arra vonatkozóan nem tudott egyéb bizonyítékot felhozni, ami megalapozta volna azt a tényt, hogy a rendőri intézkedés az objektív tényeket mellőzve elfogult lett volna, illetve a Panaszosi sérelmet alaposá tette volna.

A leírtak alapján megállapítom, hogy az eljáró hatóság nem intézkedett részrehajlóan, nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna a panaszosi sérelmeket, illetőleg ezzel összefüggésben a panaszos sem szolgáltat konkrét információval, ami részrehajló intézkedésre utalt volna.

A fentiekre tekintettel a panasz e tekintetben is alaptalan.

VI.

A Panasztestület az állásfoglalásában a rendőrök intézkedési kötelezettségét is megvizsgálta, annak ellenére, hogy arra a Panaszosi beadvány nem terjedt ki.

Tekintettel arra, hogy a Panaszos ezt a kérdéskört nem sérelmezte, ezért azt – figyelemmel az Ákr. 35. §-ra – érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „*A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.*”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „*(...) A FRP-nek az előállítási időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.*”

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2018. november „ ”.

**Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**